HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בטלו במעיה. לימין לחויין למי חטאת ולין עוד זמן עליהן. ומי לית ליה לרבי יהודה מקטן בעלמא מטמא לוכל נהי דבטלי ממורת מי חטאת לענין לגמ' הוי טמא מ"מ הטומאה לטמא מדס וכליס שם משקה טמא מי ליכא עלייהו כשאר משקין לטמא בשר זה שהוא לוכל ולמאי בטלו במעיה לגמרי לפלוגי מלטמא בשר זה דהיינו טומאת לוכלין קלה נהי דטומאה חמורה לה מטומאת שם נגעו מדס וכליס בהן כעוף המעיס דהא לין שם מי חטאת עליהן טומאה קלה כגון את הבשר לטמאו דהא משקין בעלמא ניינהו ושם טומאה לה פקע מיניייהו לדיטמאו מחמת עלמן לחין נגיעה גדולה ממה שהן נוגעין בעלמן וכי לחיל שם מי חטאת מיניייהו הוו להו משקין שנגעו במי חטאת מדס וכליס. ש"מ מכולהו הדר ביה יהודה לומר בטלו במעיה מטומת שר' יהודה לומר בטלו במעיה מטומת מי חטאת: **רב אחי אמר נעוס גמרי.** לפיי שם משקה בעלמא ליכא עלייהו דה"ל משקה קרוח ותניא בפ"בג וכל משקה שאר יפתה בכל כלי יטומת פרט למשקה קרוח: ר' יוסי תלמידו של ר' עקיבא היה כדתניא ביבמות (דף סב:) והיה העולה שמם עד שבא ר"ע ולמד דבותיו שבדרום ושנאה להם ולאו הן ר"מ ורבי יהודה ור' יוסי ור"ש ור"ע הן שמוע: **דדרים יטמא.** דכתיב גבי לוכלין טמאין יטמא ויהיו נמי דרים יטמא דכתיב גבי משקין טמאין יטמאו: **בו ביום.** ביום שמיגו את ר"ח בן עזריה לנשיאות: **אשר יפול מהם אל תוכו.** ותניא בהכל שותפין (חולין כד:) אע"פ שלא נגע אלא נפלה בתוכו ר"ל כלי לחשוב וכתיב כל אשר בתוכו יטמא[ד] מחמת הכלי ה"ל לוכל אבל ואינו אומר טמא אלא יטמא לדרוש ביה יטמא: **נימד על ידי אבי.** להא קרא משמעי בחולין דכתיב בתריה מכל האוכל אשר יאכל והוא היה בתוך הכלי יטמא אלא יטמא ולא ביטמא בכלי אחר קודם שיבא לו ר"ל דכל משקה שאינו מחזיק ב' לוגין אינו מקבלין טומאה שבו אלא מן הצד ואינו מחזיק ב' לוגין אלא ע"י שנתקבץ בו מעט מעט ואין לך בו אלא רביעית ומשקין שבכלי אינן מקבלין טומאה אלא מן הצד ואינן מחזיקין